

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: **S. P. so sídlom v B., vo veci pobočky K., F., IČO: X.**, proti povinnému: **K. s. r. o., so sídlom C., IČO: X.**, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., Exekútorský úrad K., so sídlom M., pod č. Ex 769/2000, **na vymoženie pohľadávky vo výške 71,43 eur s prísl.**, na dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. júna 2012 č. k. 13CoE 136/2012-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. júna 2012 č. k. 13CoE 136/2012-33 **o d m i e t a .**

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného, v zmysle ktorej pôvodný oprávnený N. B., O. K. II, G.K., vystúpil z konania a na jeho miesto vstúpil do konania nový oprávnený, ktorým je S. P. so sídlom v B., pobočka K., F., IČO: X..

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že S. P. vykonáva podľa ust. § 291 ods. 2 zákona o S. poistení s účinnosťou od 01. 01. 2004 kontrolu a vymáhanie príspevku na poistenie v nezamestnanosti a príspevku do garančného fondu za obdobie pred 01. 01. 2004, výplatu podpory v nezamestnanosti a peňažnej náhrady, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných do 31. 12. 2003 a na ktoré trvá nárok aj po 31. 12. 2003; exekučným titulom, ktorým je Rozhodnutie O. K. II č. 4301/1999/KaS-754/Fe zo dňa 20. 10. 1999 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému práve príspevok na poistenie v nezamestnanosti vo výške 94,30 Eur, pričom tento nárok vznikol oprávnenému pred 01. 01. 2004 a trvá aj po 31. 12.

2003 a S. P. so sídlom v B., pobočka K., svojím vyjadrením k výzve súdu, či je právnym nástupcom N., de facto vyslovila súhlas so svojím vstupom do tohto exekučného konania. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol, že vyhovel návrhu na zmenu účastníka konania na strane oprávneného, a to v zmysle ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku tak, že namiesto pôvodného oprávneného N. – O. K. II vstúpil do konania nový oprávnený, a to S. P. so sídlom v B., pobočka K.

Na odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolací súd napadnutým rozhodnutím odmietol odvolanie súdneho exekútora.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd s poukazom na odcitované ust. § 37 ods. 1 Zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti uviedol, že predmetom napadnutého uznesenia nie je rozhodovanie o trovách exekúcie, súdny exekútor podľa citovaného ustanovenia § 37 ods. 1 zákona nie je účastníkom v konaní o zmene oprávneného, a preto nie je ani oprávnený na podanie odvolania proti takému rozhodnutiu. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu odvolací súd odvolanie súdneho exekútora odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podal súdny exekútor dovolanie, v ktorom napadol uznesenie krajského súdu s poukazom na ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolateľ poukázal na to, že pri rozhodovaní mal odvolací súd posudzovať celý procesný postup prvostupňového súdu, t. j. tak prvostupňové rozhodnutie vydané vyšším súdnym úradníkom, v ktorom rozhodoval súd aj o výške trov exekúcie a zaviazaní ich úhradou oprávneného, a v ktorom podľa názoru dovolateľa nedal prvostupňový súd možnosť exekútorovi písomne sa vyjadriť k odvolaniu oprávneného, ako i mal posudzovať prvostupňové rozhodnutie súdu (vydané sudcom prvostupňového súdu), ktorým zrušil rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, pričom ani v tomto prípade nebolo exekútorovi pred rozhodnutím o jeho zrušení zaslané odvolanie oprávneného na písomné vyjadrenie. Dovolateľ vidí takýmto postupom odňatie možnosti exekútorovi konať pred súdom. Taktiež uviedol, že odvolací súd mal rozhodnutie zrušiť pre porušenie základného práva exekútorovi a nie sústrediť iba na nesprávne rozhodnutie, ktoré je súdežne súčasťou konania o zastavení exekúcie. Ďalej uviedol, že je potrebné poukázať na skutočnosť, že konanie o procesnej zmene účastníka exekučného konania v prebiehajúcom konaní o zastavení exekúcie začalo z podnetu vyššieho súdneho úradníka

a nie z podnetu pôvodného, resp. nového hmotnoprávneho nástupcu pohľadávky (niektorého oprávneného).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 19. júna 2012 č. k. 13 CoE 136/2012-33 nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 07. 2012. Lehota na podanie dovolania uplynula dňa 10. 08. 2012 (piatok). Súdny exekútor podal dovolanie na pošte K. 1 podľa poštovej pečiatky dňa 13. 08. 2012 (pondelok).

Z ustanovenia citovaného § 240 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania, pretože dovolateľ podal dovolanie po zákonnej jednomesačnej lehote na podanie dovolania proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu.

Dovolací súd preto dovolanie exekútora z dôvodu neskoro podaného dovolania v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému v dovolacom konaní oprávnenému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v dovolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová